

Вдосконалення і перспектива системи дистанційного навчання в Україні полягає в залученні в освітній процес аудіо-візуальної і комп'ютерної техніки. У майбутньому дистанційна освіта зробить навчання не ретельно розпланованим зобов'язанням, а захоплюючим і різноманітним пізнавальним процесом, у формуванні якого студент сам братиме активну участь.

Таким чином, розгортання системи дистанційного навчання вирішує широкий перелік питань і викликів, які стоять як перед навчальним закладом, так і перед абітурієнтами і студентами.

Список використаних джерел

1. Кухаренко В. М. Дистанційне навчання: умови застосування. Дистанційний курс : навч. посіб. / В. М. Кухаренко, О. В. Рибалко, Н. Г. Сиротенко ; за ред. В. М. Кухаренко. – [3-є вид.]. – Харків : НТУ «ХПІ», «Торсінг», 2002. – 320 с.

ДИСТАНЦІЙНІ СИСТЕМИ НАВЧАННЯ В ПРОЦЕСАХ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ КАДРІВ

О. М. Юдін, к. т. н., доцент

Вищий навчальний заклад Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі»

Підвищення кваліфікації спрямоване на послідовне удосконалення професійних знань, умінь і навиків, зростання майстерності. Особливістю процесу підвищення кваліфікації кадрів є те, що слухачі вже володіють певними знаннями і практичними навиками виконання своєї роботи, можуть критично відноситись до навчального матеріалу, хочуть отримати саме ту інформацію, яка потрібна для виробничої діяльності. Підняти рівень процесу підвищення кваліфікації кадрів дозволили дистанційні технології навчання. Сьогодні дистанційне навчання демонструє свої переваги завдяки значно вищій інформативності, доступності та економічній ефективності.

Останнім часом в онлайн-навчанні набирають популярність сервіси для побудови індивідуальних навчальних траєкторій і мікрокурси, що дозволяють будувати траєкторії більш ефективно. Зараз переважна більшість сучасних дистанційних курсів побудована за форматом масових відкритих онлайн-курсів (МВОК). Цей формат, який, по суті, зводиться до переносу в

онлайн традиційного вузівського навчального процесу, до теперішнього часу затьмарив майже все інше і продовжує нарощувати популярність. Разом з тим, з поширенням МВОК, на передній план стали виходити і недоліки даного формату, головним з яких є надмірність матеріалу, пропонованого користувачам, які прагнуть отримати нові знання та навички.

У вузівському навчанні, програми яких будувалися протягом тривалого часу, проблема надмірності контенту не настільки чутлива, оскільки МВОК спочатку враховували особливості існуючих навчальних планів. Проте, у корпоративному навчанні велике значення має результат – наскільки добре і швидко співробітник опанував потрібним досвідом. При цьому, істотно, що в корпоративному секторі початкові знання і вміння співробітників не так вирівняні, як у навчальному закладі. Тому, саме підвищення кваліфікації у корпоративному секторі потребує нового формату навчання, що виходить за межі сучасних МВОК. Таким новим форматом дистанційних курсів можуть стати динамічні онлайн-курси.

Курси, що будуються з особливим чином сформованого контенту у відповідь на запит того, хто навчається. Отже, для рішення певного завдання можна створити кілька варіантів контенту (альтернатив), що відрізняються за змістом. В цьому випадку виникає потреба в критерії, що дозволяє порівнювати альтернативи між собою – критерії якості навчання – Q . Задачу вибору контенту динамічного онлайн-курсу можна сформулювати так: потрібно вибрати варіант курсу, що забезпечує максимум якості навчання при допустимих обмеженнях на час та вартість. Формальна постановка задачі має вигляд:

$$K_{\text{opt}} = \arg \max Q \text{ найти } K_{\text{opt}} \in K+$$

При обмеженнях на час $T(K_{\text{opt}}) < T_{\text{доп}}$ та на вартість навчання $C(K_{\text{opt}}) < C_{\text{доп}}$. K – вектор, що характеризує варіанти побудови онлайн-курсу, K_{opt} – оптимальне значення вектора, $T_{\text{доп}}$ і $C_{\text{доп}}$ – допустимі витрати часу і вартості навчання. Критерій якості Q , крім параметрів (вмісту) дистанційного курсу – K , часу – T і вартості навчання – C , залежить від характеристик того, хто навчається – X . Тобто:

$$Q = f(X, K, T, C).$$

Особливістю підходу, що пропонується є необхідність розробки невеличких спеціальних навчальних елементів, з яких буде складатися динамічний курс та опису взаємозв'язків між ними. Навчальний елемент може бути представлений коротким відеороликом або текстовою сторінкою. Збереження навчальних елементів та інформації про зв'язки між ними потребує застосування бази знань, а також відповідної системи управління.

Таким чином, готових курсів як таких, в базі знань немає, вони збираються за пошуковим запитом того, хто навчається динамічно з невеликих навчальних елементів (квантів). При цьому, весь контент не обов'язково може бути одного розробника, кванти можуть бути посиланнями і на зовнішні джерела. Можливо, інформації одного запиту для рішення оптимізаційної задачі формування контенту динамічного курсу буде недостатньо. На нашу думку, побудову навчального контенту динамічного курсу потрібно здійснювати на основі обробки інформації визначеного тесту, за допомогою якого можна уточнити вектор параметрів X та більш ретельно врахувати різницю у початкових знаннях і вміннях співробітників, що потребують підвищення кваліфікації.

ЗНАЧЕННЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ ПІД ЧАС ДИСТАНЦІЙНОГО ВИВЧЕННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ «ТЕХНОЛОГІЧНА ЕКСПЕРТИЗА»

***О. П. Юдічева**, к. т. н., доцент кафедри експертизи та митної справи;*

***Н. О. Кузнецова**, асистент кафедри експертизи та митної справи Вищій навчальній заклад Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі»*

Нині в складних економічних відносинах і досить гострій конкуренції на ринку праці особливого значення набувають знання, уміння, навички та досвід. Найсучаснішим фахівцем є людина, яка вільно володіє сучасними інформаційними технологіями, постійно підвищує і вдосконалює свій професійний рівень. Але головними перешкодами, що виникають на шляху тих, хто бажає навчатися, є брак часу, внаслідок постійної зайнятості на роботі, а також значними матеріальними затратами, пов'язаними з місцем знаходження навчального закладу в іншому місті.